

Adım adım Mi'raca adım adım cennete

Recep ayının son günlerindeyiz. Yirmi yedi gündür üç ayların ilk merdivenindeyiz. Bizi karşılayan bu gece Mi'rac Gecesi. İnşallah yükselişteyiz. Bu gece yükselişimiz zirveye ulaşacak. Çünkü bu gece âlemlerin Efendisi Sevgili Peygamberimiz (asm) yükselişin zirvesinde biz ümmetini kucakladı. Çünkü bu gece Yüce Yaratıcımız bizi, iman eder oldukça, günahımıza bakmadan Cennetle müjdeledi. “La İlahe illallah” diyen her kimsenin günahkâr olsa da Cennete gireceği bu gece müjdelendi. 1

“Günahkâr olsa da” diyorum; çünkü bu kelime dizini hem vahiy sözünün bir parçası, hem de kulağıma hoş geliyor. Çünkü ben de günahkârım ve ben de cenneti istiyorum. Oysa bu kelime ucuz bir kelime değil.

Hazret-i Ömer (ra) Ebu Hüreyre'den (ra) bu müjdeyi duyunca Ebu Hüreyre'ye (ra) bir tokat patlattı. “Sen ne diyorsun?” diye.

Oysa Ebu Hüreyre (ra) Peygamber Efendimiz (asm) tarafından bu müjdeyi herkese tebliğ etmeye memur edilmişti. Peygamber Efendimiz (asm) bu tebliğe delil olarak da mübarek nalinlerini vermişti. (Al şu nalimlerimi her gördüğüne göster de seni benim gönderdiğim anlaşılsın ve de ki ‘Lâ İlahe illallah diyen herkes cennete girer.’)

Bu haberi duyunca şaşırانların birisi de Ebu Zer'di (ra).

Ebu Zer Hazretleri (ra) üst üste sordu:

“Ya Resulallah! Günahkâr olsa da mı cennete girer?”

Peygamber Efendimiz (asm) her defasında:

“Evet!” buyurdu, “Günahkâr olsa da Cennete girer.”

Haz. Peygamber (asm) dördüncü keresinde ilâve etti:

“Ebu Zerr patlasa da Cennete girer.” 2

Bu cennet haberini duyunca şaşıranlardan birisi de Hazret-i Muaz’dır. (ra)

Hazret-i Muaz (ra) Peygamber Efendimiz’e (asm):

“Ya Resulallah! Bunu insanlara haber vereyim de sevinsinler mi?” diye sordu.

Peygamber Efendimiz (asm) bu defa bir endişesini dile getirdi:

“Haber ver! Ama korkarım ki, buna güvenip ibadeti ve sorumluluklarını ihmal ederler!” 3

Hazret-i Muaz da (ra) aynı endişeyi taşıdığı için bu haberi ömrünün sonuna kadar gizledi. Fakat ölüm gelip çattığında, vahiy sahibinin bir müjdesini gizlemiş olma günahından korktuğu için bu haberi insanlara söyledi.

Eminim sizler de şaşırdınız. Günahkâr da olsak Cennete girme müjdesi; durup dururken Allah’ın rahmetinden Cenneti ummak eşsiz bir haber elbette!

Öyleyse gelin, Allah’ın rahmetini celp edelim bu gece. Duâmızla, niyazımızla, namazımızla, gözyaşımızla, yakarışımızla... Allah’ın cehenneminden Allah’ın rahmetine sığınalım ve Allah’tan cennetini isteyelim. Cenâb-ı Allah’tan, bize ömrümüz oldukça cennet ameli nasip etmesini, cehennem amelinden uzak kılmasını dileyelim.

Her ne kadar yukarıdaki müjdeleri duyurmuşsak da, her dakika binlerce günahın bizleri karşıladığı, her saniye imanımızın çalınma riskiyle karşı karşıya kaldığı, en azından imanımızın her an zafiyete uğrama tehlikesi yaşadığı asrımızda, bizler “La İlahe illallah Muhammedün Resulullah” kelimesini sözde bırakmayalım, tahkiki imana çevirelim. Onun için bu geceden tezi yok; kendimize sıkı bir Risâle-i Nur okuma programı yapalım ve hemen kolları sıvayalım, işe koyulalım.

Risâle-i Nur, “La İlahe İllallah Muhammedün Resulullah” kelimesini asrımızda sözde bırakmayıp tahkiki imana çeviren rahmet havuzunun adıdır, bir iman ummanıdır. Bu havuzun suyundan bolca içelim. Tahkiki imandaki her bir adımımız -yarım yamalak da olsa- İnşallah- mi’racımız olsun.

Bu gece namazı çokça kılalım. Kaza namazımız varsa, biraz da olsa kılalım.

Namazımız mi'racımız olsun. Bu geceden sonra namaza devam etmemiz, bu gece kendi vicdanımızdaki taahhüdümüz olsun.

Bu gece duâyı bolca yapalım. Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin Kur'ân'dan ve sünnet-i seniyyeden aldığı yüksek feyiz ve derslerle yaptığı günlük duâlarından olan Tahmidiye, Cevşenü'l-Kebir, Sekine, Delailü'n-Nur, Münâcatü'l-Kur'ân, Tazarru ve Niyaz adlı duâlardan dilediğimizi veya güç yetirebildiğimizi okuyalım. Duâmız mi'racımız olsun.

Bu gece duânızda unutulmamayı dilerken, bu gece insanlığı kucaklayan rahmet dolayısıyla cümlenizi ve cümle âlem-i İslâm'ı tebrik ediyorum.

Mi'racınıza binler tebrikler.

Dipnotlar:

1. Ebu Davud, Cenaiz, 20.
2. Buhârî, Tevhid 33; Müslim, İman 153, (94); Tirmizî, İman 18, (2646).
3. Riyazussalihin, 414.